

காஞ்சீபுரம்

சரவணாதேசிகர்

அருளிச்செய்த

வீட்டுநெறியுண்மை:

ஒருபாவுண்மையுபதேசம்:

பஞ்சாக்கரவதுபுதி.

உபதேசசித்தாந்தம்.

முத்திமுடிவு:

'ஒருபா வொருபது:

இவை

கனம் பொருந்திய வித்துவான்க

ளாகிய

திரு. விசாகப்பெருமாவளையர்.

திரு. சரவணப்பெருமாவளையர்.

கற். குமாரசுவாமி கவிராயர்.

இவர்களால்

பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கப்

பட்டன.

. சிறப்புப் பாயிரம்.

காமரு நலஞ்செறி கல்வியுஞ் செல்
வழு—மாமிரு-பொருளுமிக் கமைந்
தொளிர் காஞ்சியி—லெங்குந் தம
துசீ ரொய்திய வறம் வளர்—செங்கு
ந்தர்குலத் திடைத் திருத்தக வுதித்
தோன்—நிருவாவடு துறைச் சிவஞா
நதேசிக—னருளாலொரு மொழி—
யரும்பொரு ளறிந்தோன்—புகலு
மத்தேசிகன் பொற்பத முடிபுவிந்
—தகமகிழ் கச்சியப்பவாரியனாற்—
பதிபசுபாசப் பண்பிவினத் தெளிந்
தோன்—றுதி பெறுசிறப் பொடு
சுவர்க்கபுரத்துறை—தவப்பிரகாச
சற்குருவருளா—லுவப்புறுபஞ்சாக்
கரநிலையுணர்ந்தோன்—நிருப்போ
ருர்வருசிதம்பர தேவன்—றாப்பெ
றுமுத்தி முடிவு தேர் தவத் தோன்
—மாநந் தனமண மல்குமக் காஞ்சி
யி—லாநந்தருத் திரோ சற்காலயஞ்
செய்—தக்கச்சியப்ப வையனா லணி
வளந்—தொக்கவண் டுவிடு தூதும்
பதிற்றுப்—பத்தந்தாதியும் பகர் க
ழிநெடி லும்—புத்தமிழ்தெனச்சுவை
யுறப்புகல் வித்தோன்—வவரித்தவரி

சிறப்புப் பாயிரம்.

மாணென மாழாந் திடுமெவன — ய
வலத்தவலச்செயும்பவ வரந்தைதீர்தர
—வுன்னருந் தத்துவ வுணர்வுதந்தா
ண்டோன் — பன்னுசீர்ச்சரவண பவ
தேசிகன்சீர் — செறி தருவீட்டு நெறி
யுண்மையுமுயர் — வண்மைசேரொரு
பாவுண்மை யுபதேசமுந் — துரிசனு
பஞ்சாக்கரவதுபூதியு — மாசனு நயவு
பதேசசித்தாந் தமுஞ் — சித்த நிவல த
ரு முத்திமுடிவுங் — கருவே ர றச்செ
யு மொருபா வொருபதுந் — தன்ன
துபவத்திற் - சார — வுன்னுமிப் புவி
யி னோருயவருளினனே.

வாக்கு மனக் கெட் டாத வான்
பொருளே யென்பவத்தை — நீக்கிய
ருள் சுரக்கவே நிவனந் து — பார்க்கு
ட் — சரவணென்ன னோர்நாமந் தா
ங்கிவந் துவீட்டை — விரவு மருளால்
விளக்கி ற்றால்.

இப் பாயிரம் இந்நூ லாசிரியர்
மாணுக்கரும் — ஈ. மணியப்ப முதலி
யார் குமாரருமாகிய கச்சபாலய மு
தலியார் செய்தனரென்றறிக.

விட்டுநெறியுண்மை

காட்டுநெறிவிகடசகரகணபதி
தாஸ்தியருளேகம்பவாண—ரீட்ட
ருட்டாஸ்காமக்கோட்டத் துழை
தன்னிலங்கொளித்தா ளெழிற்சுமா
ர—கோட்டமுறை குமரனற்று ண
நதிமதற்சுவர் பொற்றுள் குழை
நதுபோற்றி—விட்டுநெறியுண்மை
பிவண விளம்புவனிங் கவரருளின்
விளக்கங்கொண்டே. இதுவழிபடு
தெய்வவணக்கம். குருவே துவண;

பொன்னடிபுவியிற்றேயப்பொ
லிதரு மழுமான்பால—மன்னுலோச
நங்கரநது வளங்கெழு துறைசைமே
வி—யென்வனயாள் சுச்சியப்ப வெ
ழிற்சுரு நாகா வென்னுட்—நின்னு
பாசங்கணக்கித் துயரில்விட்டுள்
செய்வாயே..... க

என்றடிபணிநது வாழ்த்தி யிரந்
துளமுருகியேத்து—நன்றியில் பா
வியே ருரு நலனுற வருட்கண் சாத்
தித்—துன்று பாசங்கள் போக்கித்
துயரில்விட்டடையு மாறு—வென்றி
கொள்கருவண தன்னால் விளங்குற வ
ருளிச் செய்தான்..... உ

தத் துவந் தெரிந் து நீக்கித் தனிம
 லங் கண்டு போக்கி—யொத் திடு மு
 வண யுணர்ந் தங் குணர்த்துபே ரரு
 வளநோக்கிச்—சுத் தமாமருளி ற்போ
 தந் தேதான்றிடா தடக்கிற்றேன்று
 —மெய்த் தபே ரின்பமேயாய் மேவு
 நீய துவீடென்றே ரு..... ந.

கருவியு மலமுங் கண்டு கழற் றிடு
 மாறு மேலு—மருவுயி ரருளுங் கண்
 டு வயங்குணர் வடங்குமாமும்—பெ
 ருபேரின்ப மேயாய்ப் பிறங்குவீ
 டடையுமாறுந்—தெரிதர வருளவே
 ண்டுந் தேசிகா வெனத் தெரித் தான். ச

சேர்ந்த தத் துவங்க ளெல்லாந்
 தெரிந் திடாவுவியவற் றை—யோ
 ர்ந்தறிந் திடுவைநீ யே யாதலா லுன
 ள்குவேறுய்ச் —சார்ந்திடுஞ் சடமே
 யென்னத்தனித் தனிக்காண்டி யெல்
 லாந்—தீர்ந் துவண விட்டுநீங்கிச் செ
 றிந் திடா தகன்று போமே..... ந.

கருவியைச் சடமென்றோர்ந் து க
 ழன்றின் வடிவேதென்னப்—பெரு
 குபே ரிந் தோயன்றிப் பிரிந்தெவணக்
 காணே னென்று—யரியமைக் குழம்

புபோல வநாததொட்டின்று காறு
—மருவிநின் னுவண்மறைத்த மலம
து காண்டியே..... சா.

என்வண்யான் காணேன் கண்டே
னிருண்மல மென்றாய் கண்ட — நின்
னுரு வறிலே யன்றோ நீடுமவ் வறிவா
ய் நின்றே ந—பின்வண்யம் மலத்தைப்
பார்நீ பிறிந் துபோ முவண்விட் டின்
தே—மன்னுபே ரொளியின் முன்
னர் மருவிடா விருளே போல... எ.

செறிந்திடுமிருளே யாய் முன் செ
றிந்தவண் தெரிக்க நின்வண்—யறிந்தி
டு மறிலே யாய்ப் பின் னமைந்தவண்
யாதலாலே — பிறிந்திடு மிருளு மல்
வல பிவண்யறி யறிவுமல்வல—மறிந்தி
டையிரண் டலாமல் வதிந்த துன்வடி
வங்காண்டி..... அ.

முன்னநீ மலமென் றோராய் மொ
ழிந்திட வதவண் க் கண்டாய்—பின்
னுநீ யறிவென்றோ ராய் பேசிய பி
ன்புணர்ந்தா — யுன்னது சுபாவமீ
தே னுவண்யறி வருவென் றோர—ம
ன்னுநிற் றுள்ளாய் நின்று வயக்கிய
தருளென்றோ..... சா.

விழியொளி கதி ருதிக்கின் விளங்
குமக்கதி லோயாய வ்—விழியொளி ய
டங்கிநி ற்கும் விமிதம்போற் சதசத்
தென்ன — மொழி தரு முன துட்
டோன்றி முழுத்துபே ரருளே யா
கி—மொழியுமுன் றனது போத மு
விளத்திடா தடங்கு மன்றே... ய.

அருளி லுன் போத நீங்கி யசை
வறநி ற்றலாலே — பெருகுபே ரின்
ப வெள்ளம் பிறங்கிடு மதனுண் முழ்
கி—விரிதரு ஞாந ஞேயம் விளங் கு
று ஞாதா வென்ன—வுரை தருமவைக
ணீங்கி யொன்று பட் டிரைதல் வீ
டே..... யக.

என்றெ றவணத் தெரித்தவாசான் ற
வணயெனக்கைய மின்றி — யின்னுநீ
யுரைத்த வெல்லா மதுபவ மான வி
ப்புரற் — னுன்னுபே ரின்ப வெள்
ளந் துவிளந்து முப் புடியு நீங்கி —
யொன்றுபட்டுறைய வென்றற் கு
பாயுமே தருள்வாயென்ன... யஉ.

மங்கையோர் விடவணக் கூடின
மருவுறுதானு மின்பந் — தங்குறக்
கூட்டிம் பாங்கி தானு நாயகனு டி

ன்றிப்—பொங்கிடுஞ் சுகம் போ வி
ன்பம் புணருநீ தானு நின்வண் —யங்
குணர்த் தறிவு மின்பு மகன் றகலா
து போகம்..... யங்.

பாதுவின் முழ்குங் கண்டான் பா
ரினொன் றறியா தாகித் — தானது
வாயே நின்று தவணியிழந் திருத்தல்
போல — மோந வாநந்த வெள்ளமு
ழ்குநீ யதுவேயாகி—நீ நின்வண் யிழத்
தியீதே முப்புடி நீங்குபாயம் யச.

என்றருள் செய்தான் கேட்டங்கி
டைவிடா ததைச்சிந்தித்து—நன்று
றத் தெளிந்து நிட்டை நனுகிப்பே
ரின்ப வீட்டி—லொன்று பட்டுறை
கின்றே றனுக் கையமொன றுதித்துத்
தாக்க—வென்றிகொண் ஞாநாசான
ல் விலக்கிட வுளத்தி லெண்ணி. யங்.

இன்பவீ டதவண் யெய்தி யிறை
வனாயே நிற்பேற்குத் — தன்பிலா
விறைவவண் ப்போற் சொல்லிடு ஞா
நமெல்லாம் — வன்புறு தொழில்க
ளெல்லா மருவிடா திருத்த லென்
னே—யின்புறு மையமீது பெயர்த்
தொழித்தருள்வா யென்ன..... யங்.

ளங்கருள்சிவமு மேலிடுமவைபுள்—சி
 வ்வாஞ் சிவத்தின் மவ்வாமலமும்—வ
 வ்வா மருளினவ்வாந் திரோதையு—
 மொடுங்கிடும் யவ்வென வுரையான்
 மாவு— மொடுங்காவவ் வருளுடனே
 யொன்று—மக்கரமுன்று மடங்கிட
 நின்ற—வக்கர மருள்சிவ மாகிய வசி
 யா—மிப்பொருள் கட்கிங் கியை பு
 னு முவமை — செப்புறு பாது திகழ்
 கிரணங்கண் — விளக்கிநு ளாக விள
 ம்புவ ரிவைபுட் — களக்குறு மிருளி
 ற் கலந்தறி யாக் கண் — விளக்கொ
 ளியாற் பொருள் வேருக் காணு
 — முளக்கிரணத் தொடு பாது வுதி
 ப்பி — னிருட் பகை பாது விடத்தி
 லொடுங்குந்—தரித்த விளக்கின் சத்
 தியக் கிரணத்—தொளித் திடுங் கண்
 னு மவ்வயர்கிரணத்திற் — களித்து
 டனென்றுய்க் கலந்த துவாகு—முப்
 பொரு ளுள்ளிட முகிர்கிரணத்தோ
 — டொப்பிலி பாது வெளிர் தரு
 நின்றே ட—பாது சிவம்புகர்கிரணம த
 ருளா—முனமில்கண் ணுரை தருமான்
 மாவாம் — விளக்குத்திரோதை விள

ம் பிருண்மலமா—மளக்கருமிப் பொ
ரு ளளவைப் படியுட்—சிந்தவின செ
ய்து தெளிந்திடுமேலோர் — பந்த
வின போய்ப் பரமாய் வாழ் குவரோ.

சுவர்க்க புரந் தவப்பிரகாச சுவா
மிக ரூபதேசித்த மறையிற் செய்த
பஞ்சாக்கர வதுபூதி முற்றியது.

—புறநா—

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம்.

சீராரு முபதேச சித்தாந்தக் கட்
டவளையத் தெளிய வாராய்ந் — தே
ரார்செந்தமிழ்யாப்பி லிசைப்பதனு
க் கிடையு ரென்றின்றி முற்றக் —
கூராரகோ டொன்றி ரண்டு செவி
மூன்றுமதநால் வாய்க் குலாவு மைங்
கைக்—காரார் குஞ்சர முகத்துக் க
ணபதி செந்தாமரைத்தாள் கருத்து
ட் கொள்வாம். காப்பு.

அரனருளா ரடிநிவினவா மன்பா
னெஞ்சே யம்பிகையின்பரு ளடியு ம
கத்துட் கொள்வாம்—வரமுதவைங்
கரனார் பொற்பதமு மாறுமாழகரு
ரருட்பதமும் வணங்கி வாழ்வாந் —

திரமுறு மாநந்தி முதற்குரவர் பெரு
ற்றுள் சிவஞான தேவ னற்றுள் சிர
மேற்கொள்வாரம்—பரமுதவெங் கச்
சியப்ப குரவன்னுளும்பணிந் திடுவாந்
திணிந் தவிருட்பகைவெஸ்வாமே. க.

எப்பொருளுந் தானு யொப்புயர்
வொன்றின் றியிருந்த தன பூரணத்தி
னிடையத்திரண்டு தானே—யொப்ப
ருஞ்சீ ரருள் வடிவு கொண்டு பாச
மொழிப்ப லென வுபதேச சித்தாந்
தத்தின்—மெய்ப்பொருளிங் கென
க் கருளிப் பாசம் போக்கி மேவுசுகா
தீ தநில விளக்கியான் ட—சிற்பரன
ற் றிருப்போரார் வாழ் மெங்கள் சி
தம்பர தேசிகன் மலர்த்தாள் சென்
னி சேர்ப்பாரம்..... உ.

பாசமது சடமாகும் பசுவை நோ
க்கிற் பகர்தருத் த் சுதந்தரமின் றி
வற்றைக் கூட்டி—நேசமுறத் தொ
ழி லறிவு கொடுத்த லாலே நிகழ்த
லெலாம் பதிசெயலென் னுணர்ந்த
மேலோர்—பேசுருமில் வுபதேச சித்
தாந்தத்தைப் பெரும் பிழைப்பாட்
டினிற் பதித்துப் பிதற்றும் பொல்

லா—நீசனென வெவ்வின யிகழ்த லில
 ரொன்பாலு நிகழ்த வெலாஞ் சிவன்
 செய லாய்த் திகழ்த லாலே. . . ந.

வெந்துயரப் பவக்கடவி லழுந்து
 மென்வன வினாவி னெடுத்த துயர்வீ
 ட்டி விருத்துமிந் த—வந்தமுறு முப
 தேச சித்தாந்தத்தை யாசையினை
 ன்புன்சொல்லி னகத்தி ற்சேர்த்துப்
 —புந்தியொடு நாணமிலா துரைக்க
 லுற்றேறன் புக லுயிர்கட் கருள் புரி
 மேலோ ரொன் மேலு—முந்தரு ளா
 ற்பொருட் பெருமைகண்டு பாட்டி
 னுறு சிறுமை காணாம லுவந்து கொ
 ள்க. ச.

வேறு ஆன்மாக்கடம்மைமுத்திவி
 டவேண்டி மனவாக் ககன் றவருட்சத்
 தியேயருண் முதலாநான்குந்—தான்
 மேவுந்திருமேனியெனவெடுத்த துறா
 நாசாரியாய்ப் பிவினைப் பிறவா தொ
 ழிமுடிவாம் பிறப்பி—லாளுந ற்சாத்
 நங்க ணன்கு மொரு வடிவா யடைந்
 தச ற்சீடனுக் கருளா லதுக்கிரகித் த
 ருளித்—தானாக்குமம்முறையைச்சா
 ற்றிடி னிவ் வுலகிற் றரும வைத்தி

யன் பிணிதீர்த் தருண் முறையாயிடு
மே..... நு.

தரும மருத்துவ னொருவன் பிணி
தவின நிச்சயித்துத் தருமருந் தித்த
வினத்திநத்தின்மேற் கொடுப்ப னெ
னவே — பருவமது பார்த்திடினு நா
விழுதன் முதலாம் பருநோயற்கக்
கணமேபெருமருந்தீந் தொழிக்கு—
முரிமையைப் போற்றீவர பக்குவ
ற்கோ ராண்டே னுமுறுபருவம் பா
ர்த்திடினு முயரதி தீவரனுக் — கரு
மைபெறிவ்வுபதேசசித்தாந்தம்போ
தித்தவன்பவநோய் கண்டகணத் தக
ற்ற லருள் வழக்கே..... கூ.

அரிய விந்த ஷுபதேச சித்தாந்த
விளக்கத் தலதுபவந் தவிர் மார்க்க
ம் பிறிதிவையோ வென்னி — னொரு
வனுக்குப் பாதாதி கேசபரி யந்த
முருத் தெழுதீப் பற்றியெரிந்திடின
தவின யொழிப்பப்— பெரியமடு வி
னுண்முழ்கி னலது சிறுநீர்ந் பெயர்
ப்பரிதக் கணத்த துபோற் பேரதிப
க்குவற்கிங் — குரிய வகண்டா காந்
ரூநமிம் மார்க்கத்தி லுதித் தொழி

க்கும் பவம்பிறி தின் விரைந் தொழி
த்தலரிதே..... எ.

இந்த வயருபதேச சித்தாந்த மா
ர்க்கத் தெழிலரு டோன்றிப் பவத்
தை யொழித்த லெவ்வாறென்னிற்
—சந்தமுறு மருட்குரவன் றிருமுன
ர்ச் சற்சீடன் றகுமலர்த்தே தன் றேறட
ளிபோற் றரை முழுதுந்தே தடி—வந்
தடைந்து கண்டு கண்ட கணத் தின்
மனமகிழ்ந்தென் வாழ் முதலே தார
கமாய்நேர் சிவமே யென்று — சிந்
தை தனிலருள் சுரக்கும்படி நடந்து
கொண்டுதேவரீர் வினவியது செப்
பிடுமி னென்று..... அ.

வேறு. நானூர் நானூவிதமாய் வுல்
கமேது நவி லுலகந்—தானூருடைய
தென் றனக்ஞச்சா ற்றுஞ்சநநமரணங்
க—ளானூது ற்றவாறே தீதக லும்வ
கையே தருளுருவாங்—கோனே நா
யே ற்கின்புறநீ கூ றல்வேண்டிமென
வினவி..... கூ.

பின்னும் வினவும் பிரதமத்திற்
பேயே னானூ ரொன்றபடி—மன்னுங்
குருவே யெவனக் காட்டின் மற்றை

நான்கு மடியேனே—யுன்னி யுரைப்
பேனெனவாசா லுவந் திங் குவண யங்
கைக்கனி போற்—பன்னிய றிவித் தி
டுவ னன்றாய்ப் பார்த்தக்கடவை யெ
ன்றோதி

யெ
வாரார் கமலச் சேவடியை வயங்
கச் சூட்டி மத்த கத்திற்—சீரா ர
த்தந் தவண யமைத்துத் திகழும ருட்
பார்வையினோக்கி—நேரா யிங்குத்
தோன்றிடுவ தெல்லா நீயே யென்
றிடலு—மேரார் குரவ வெப்படிநா
னாவேனியையெல்லா மென்றான். யக.

ஆனான்கிங்கேயா துதோன்று
கின்ற தறைதியெனக்—கோனேநா
ம ரூபமாய்க் கொள்ளுஞ்சுகந் தோன்
றுகின்றதென—வாற லுலக மெவ்
விடத்தி னமைந்து தோன்று கின்ற
தென—கோனே யுலகென் னிவிரிவி
னின்றே குலவித் தோன்று கின்ற
தென்றான்..... யஉ.

உரைத்த மொழிகேட் டுன்னி விரி
வு வேறே லுலகம் வேறேநீ—யுரைத்
தி யென விவ் வுல கெதிரிட் டுறுகை
பரல்வேறென்றோந்—விருப்பவுலக

மாநாம ரூபம்விலக்கி நிவணவைப்பா
ர் — விருப்பி னென வப் படி பார்க்
க விளங்கக் காணே னிவன வென்
ருன்..... யெ.

நிவணவைக் காணு விடநாம ரூப நீ
பாரொன்றோதப்—பிவணயப்படிபா
ர்த்திடப்பேரு முருவுங் காணேனெ
னவானா—வினியந் நாம ரூபமாயில
கவ்வுலகே துரையென்ன—வெனது
நிவணவு தானே யவ்வுலகா யில கிற்
றென் றுரைத்தான்..... யெ.

வேறு. ஆந்நிவண வெங்கே தேச
ன்னுகின்றதிங் கறைதி யென்ன—ம
ன்னுமென் னிடத்தே தோன்றி வய
ங்கு கின்றதெனவானா—லுன் னிவண
வது தான் வேறோ நீவேறோ வுரைத்தி
யென்ன—வென் னிவண வாகை யா
ல் வேறன்று நான் றானே யென்று
ன்..... யெ.

நிவணவிவண நீக்கி நின்வணப் பா
ரொனப் பார்க்கி னென்வண — நிவண
வகன் றிடத்தே சோதி யாய்க் கண்
டே னிலவவானா—னிவணவுநீ யெவ்வி
தத்தானாகுவை நிகழ்த்திங்கென்ன—

நிவிரை வெவிரை விடவே முடியே நிகழ்வ
தென்னுரைத்ததான் பின்னும்... யசு:

உன்விரை நீ பிரித்துநீயுன் னிவிரை வி
விரைப்பாரொன் றேறாதப்—பின்விரை ய
ப்படிநான்பார்க்கப் பிறங்குநி நிவிரை
வைக் காணே—னென்னவானுனீ யந்
த நிவிரைவியா தியம்பு கென்ன—வந்
நிவிரை வியா னுமென்விரை விட வெறு
மன்ற முமென்றான்..... யசு:

எப்படி யென்னிற் றங்கத் திட
த்தினி லணிகலந்தா — னப் பெருந்
தங்கமன்றி யதைவிட வேறுமன்றி
யொப்பில் கற்பித்தப்பட்டோங்கியு
றைதல்போ னிவிரைவுமென்னிற்—க
ற்பித்தமாலுமென்று கழறினன் கழற்
வாசான்..... யசு:

ஆளு லந் நிவிரைவு வேறே சத்தை
யோ வறைதியென்னக் — கோணே
யென் சத்தைகொண்டே குலாவுறு
கின்றதென்ன — வானுற் றேன்று
வதெல்லாம் யா தறைதி யிங் கென்
னப் பின்னுங் — கோணே தேரன்னு
வதெல்லா நாணே யெனக் கூறினா
னுல்..... யசு:

நா முனமே யெல்லா நீ யென்று
சொன்னோ நன்றாக—வேமுற வுனக்
கப் போதங் கையமாத் தோன்றி
ந் திப்போ—தாமெலா நானெயெ
ன்றிங் கறைந்தது திரிவோ நன்றத்
தோமறப்பாரொன்றோதப்பார்த்
துப்பின் சொல்வான் மாணன், உய்.

வேறு, முன்னமுறு திரிவா லெல்
லா நானெப்படியாவே னென மொ
ழிந்தேன்—பன்னு மருட் குருவே நி
ன்னருளாலே திரிவு பண்ணிக் கொண்
டிருந்து—துன்னிய வஞ்ஞாந விரு
ள் போய்த் துணிவா லெல்லா நா
னெனவேகண்டே—னென்னவவனக்
கண்டவிடத் ததுபவ மெப்படி யி
ருந்த திசைத்தி யென்றான்.... உக.

அகண்டா கார தைமய மாய்ச் ச்
ட்டிறந்த சுகாதீத மாயே யோங்கி
ப்—புகல் பழுதை யிடத்தினிற் பா
ம் பொருபோது மில்லாது பொலி
தல்போலப்—பகருலக முயிர்பர
மென்றொருபோது மிலவாகப் பரந்
தசோதித்—திகழாளி நிற்கின்றத்
துபவ மெவனக் கண்டிடத் தெனவே

ஊரிடத் திற்கு மொழி மற் றென்
 னையுன் னிப்பின் கானப் பேராகு
 ிடத்தி ற்கு மிடையிலே யுன் — தன்
 மன னெடுகண் ணென்று சாற்றுமிந்
 திரிய மில்லா — துன் னெதிர் விட
 ய மாகத் தோற்று மப் பணமு மில்
 லா..... யு.

ஆதலால் விருப்பினோடு வெறுப்
 புமங்கவணியவில்லை—யோது முப்
 புடியும் போய் துரையுணர்வி தந் து
 நின் த—சோதிசேர் சொற்பந் தா
 னெ துகளற விளங்கா நிற்கு — மே
 தமினிவிய்தா மவ் விட முத்தி முடி
 வா மென்றும்..... யு.

ஒரு பொரு ணிவிரைவு போய்ப் பி
 ன் ஒருபொரு ணிவிரைவா முன்னர்
 —மருவிடை வெளியிலேயுன் மனமி
 லா யாகையாலே—சொற்பந் தானா
 ய்த் தோன்றுந் தோவா மனங் கொ
 ண்டங்குன்னி — ஒருகிரி புடியு மு
 ண்டா பொழியு மச் சொருப மென்
 றும்..... யு.

மன்னிரு பொருளினுப் பண் மன
 மிற்வோங்கி மேலாய்த்—துன்னு ம

ச்சொருபந் தன்வணத்தொவந் தொ
ழி மனந்தழீஇப் பின்—னுன்னி யங்
கெதிரிட்டுப் பார்த் துறுதுயர்க் க
கடல் வீழ்ந் தேங்கா—தந் நடு நிவந
யைச் சுட்டா தழுந்தலே சொருப
மென் றும்..... யரு.

ஒருபதந் தவணப்பதம் பார்த் து
வியடுமடிசிற்கெல்லா—மருவுமப் ப
தமதாயேமதித் துணர்வார்களேபா
லப்—பெருகுகட் புலனி னீற்றிற்
பிறங்கிய சொருபமற்றும்—விரிப
ல புலனி னீற்றும் விளங் குறக் கா
ண்டி யென்றும்..... யசு.

உருவ நாமம் பொய் யென்றே
யொருவிடிற் புலன் போம் போனா
ன்—மருவுறு பொறிபோம் போனா
ல் வளர் கரணம் போம் போனால்—
விரிகலாதிகள் போம் போனால் விள
ங்கு சுத்தமும்போமுற்று—மொரு
விடஞ் சொருப மென்றே யுரைதரு
மிடமஃ தென்றும்..... யள.

அற்புறு மாயைதந்த வளவிற்
துவங்கணீங்கி—மற்பெறுமலம தெ
ன்னும் வல்லிரு ளகன்றுமேலாஞ்—சி

நீர்பர வெளியிற் போதந் தீர்ந்து சு
ட்டற நிற்பா யேற் — நற்பரமா
வையென்று சாற்றிட முமதே யெ
ன்னும்..... யு.

கயிற்றினி லரவுங் கட்டைக் கள்
ளனும் போல மாயை—மயக் கறன்
முத்தி யென்னும் வைதிக முடிவு மா
ன்மா—முயற்சி போய்ச் சுகாதீதத்
துண் மொழிதமோ மயம் போற்
போத—மயர்த்தன் முத்திய தென்
றோதா கம முடி வுமதே யென்னு
ம்..... யு.

திரையறு நீர்போற் சிந்தை தெ
ளிதன்மும் மலங்க ணீங்கல் — கரை
வுறத்தேய்ந் துதேய்ந் தொன்றுதன்
முப்பாழ்கடத்தல்—புரையறு சாக்
கிராதீதந்திரி புடியும் போக்கல்—வ
ரைவுறு முத்தி யென்ன வழங் கிடங்
களும் ு தென்னும்..... உய்.

சுகலகேவலங்கண்ங்க றகுமனோல
யமாயேரங்கல்—பகர்சுகா தீத மா
தல் பயி லுமுக் குற்றந்தீர்த — விக
லுற வெனதியா ரென்னுமிருஞ் செ
ருக்கறுத்தலின்ன — தகவுறு முத்தி

யென்றே சாற்றிடங் களும். தெ
ன்னும்..... உக.

சஞ்சல மில்லாச் சித்தந் தான் சுத்
த சிவமா யோங்கல் — விஞ்சுயிர்க்
கரணங்கெட்டு வெறுஞ்சிவ கரணமா
த—றுஞ்சுறு பரவநாதீ தஞ்சுமா வி
ருத்த லின்ன—வெஞ்சுரு முத்தி யெ
ன்றே யியம் பிடங் களும். தென்
னும்..... உஉ.

இன்னமும் பலவா நூல்க ளியம்பி
டு முத்தி யெல்லா — மந் நடு நிவலயி
னோங்கு மதுபவ மாதலாலே—சொ
ன்னமந் நிவலக்கு நாமந் தொகுமுத்தி
முடிவென்றித் தைத— யுன் னது பவத்
துங்கண்டே யுறுபவ மொழிதி யெ
ன்னும்..... உங.

முத்தியின் முடிவ தன்றி மொழி
யின்மே லில்வலய ராகுஞ்—சித்தமந் நி
வலயே யன்றித் தெளியின்வே தில்
வலய ராகும்—வைத்திடு பவங்கள்போ
க்கும் வகையுமீ தன்றி யின்றொஞ் — ச
த்தியஞ் சொன்னோ மாங்கே தளர்
வற வுறைதி யென்னும்..... உச.

இன்னணம்பலவா ற்றொனு மெங் கு

ருநாதன் றேற்றித்—துன்னுமந் நடு
 நிவலிக்குட் டியர றவெவனயி ருத்தி—
 மன்னிடுஞ் சொருப மாக்கி மலி பவ
 மொழித்தானன் னோன் — பொன்ன
 ருள் வாழியாண்ட பூங்கமலத் தாள்
 வாழி..... உரு:

முத்திமுடிவு முற்றியது.

—யயயய—

உபதேச வொருபா வொருபது:

—யயய—

ஐயனாந் தருத் திரோசனுஞ் சிவனா
 நப்பேர் — மெய்யனுங் கச்சி யப்ப
 விமலனுந் தவப்ரகாசத் — துய்யனு
 ன் சிதம்பரப் பேர்த் தோன்றலே
 நீயென்றேத்தப் — பொய்ய னேன்
 பவம்போ மாறு புகலு மச் சொருப
 வாழ்வே..... க:

வாழ்ந்திடு முயிர்க ளெல்லா மருவு
 மும் மலத்தினாலே — வாழ்ந்திடும் பி
 றவிதன்னி லம்மல முன்றுந் நங்கிற்—
 சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கிச் சொருப
 மேதானாய் நிற்கும் — வீழ்ந்திருண்

மலங்க ணீங்கும் விரகிவன விளம்பக்
கேட்டி..... உ.

கேட்டி நீ விவனயினுலே கிளர்ந்
தெழு முடல மத்தா — லீட்டிய வி
வனபின் னுண்டா மிறையவ னருவி
யன்றி — நாட்டிய தொன்னுநானாயி
வலியென நாடிக்காணி — லீட்டிய க
ன்ம மாயா மல மிவை நீங்கு மென்
ருன்..... ௩.

நீங்கிடு மலமிரண்டு நின் செய லக
ன்னுலென்று — யோங்கிடு மருளின்
செய்தி யுண்மை தேர் தரச் சொல்
லென்னத் — தூங்கிடு காவலிநீ நின் செ
யலிலா துறைதலாலே — லீங்கிடு ச
கலச்செய்தி விவாப்பதிங் கருளென்
றோ..... ச.

ஓரினஞ்ஞாநங்கால்போமுலகிவன
வேருக் காணிற் — சாருட றவன
வேருகத் தனித் தறிந் திடிற் போம்
பாதி — சீரிய வறிவன் சாட்சி நானெ
னத் தெளி முக்கால்போ — நேரிலச்
சொருபமாகி நிற்பின்முற்றும்போ
மென்றான்..... ௩.

போமல முழுது நீயே பொற்பு

று சொருபமேயா — யேமுற நிற்
பையாயி னென்றருள் செய்தா யா
னே—காழுறு சொருபமே யாய்க்
கலங்கிடா துறைதலெவ்வா — மும
தைய, நுளிச் செய்யா யருணிறதே
வே யென்ன..... சா.

தேவருள் செய்வாவி முன் றெறி
பொரு டவனைவிட் டொன்றைத் —
தாவுமுன் னிடையிற் றேன்னுந் த
னிப் பெருஞ் சொருபந் தன்வண் —
மேவிச் சட்டகன்று நின்றால் விளங்
குவை சொருப மேயா—யோவிடு ம
லங்க ளெல்லா முண்மை வீடுறுவைதி
ண்ணம்..... எ.

திண்மை யென் றுரைக்கு முத்தித்
திறனெலா முணரினிந் த — வுண்மை
யு ளடங்கிநிற்கு முணருமா றுணர்ந்
துதேறித் — திண்மையாய்ச் சலந மி
ன்றிச் செறிதரு சொருப மேயா —
யுண்மையாய் நிற்றி நீங்கு முன் பவ
மென்று பின்னும்..... அ.

என்னுநான் சீவனென்று மென்று
நா னுயிரோ யென்று—நன்றியில் ப
சுவே யென்று நவின் றிடு கையினால்

யானே — வென்றி கொள் சொருப
மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா நென்
று — துன்றிய வையங் கொள்ளேல்
சொருபநீ யாதல் செப்பும்..... கூ.

செப்புறுமாயையாலே சீவனீ மா
யை நீங்கி—ஒப்பறு மீசனீ யா மு
யிரொனல் கன்மத்தாலே — தப்புறி
ற் கன்மங்கர்த்தாதனிமலபந்தத்தா
லே—துப்பறு பசுநீபோனாற் சொ
ருபநீ யென்று வனையன்..... டி.

முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்க முத
லிய முன்னும் திருப்போரூர்ச் சிதம்
பர சுவாமிகளுபதேசித்த முறையிற்
செய்யப்பட்டன வாம்.

திருமேவு கச்சிச் சரவண தேவன்
செவ்வாய் மலரின்—வருமோ ருரை
தவணக் கேட்கிற் பவத்துயர் மாற்
றுதல் செய்—திருநாழிக்கீர முரியா
கக் காய்ச்சி யிறக்கிய பின்—ஒரு
நாழிக் கண்டையிட் டுண்பதுபோ
லின்ப முற்றிடுமே.

இது சரவண தேசிகர் சூமாராகிய
மணியப்ப முதலியார் சொல்லியது.